

ע"פ 24818/06/16 - נהאד סולטאן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים
לפני כב' השופטים: י' נועם - סגן נשיא, ר' פרידמן-פלדמן ומ' בר-עם
עפ"ג 24818-06-16 סולטאן נ' מדינת ישראל 28 בנובמבר 2016
נהאד סולטאן
באמצעות ב"כ עו"ד ג'ראיסי מרואן
נגד
המשיב
מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

פסק דין

1. ערעור על גזר-דינו של בית-משפט השלום בירושלים (כב' השופט ירון מינטקביץ') מיום 5.5.16, בת"פ 5494-11-14, לפיו נגזר על המערער מאסר בפועל לתקופה של שישה חודשים ומאסר על-תנאי.

2. המערער הורשע בבית-משפט קמא, על-פי הודאתו, בעבירה של הסעת שישה או יותר שוהים שלא כדין - לפי סעיף 12א(ג)(א1)(ב) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952. על-פי עובדות כתב-האישום, בתאריך 16.2.14, בכביש ירושלים-תל-אביב, לאחר "סיבוב מוצא", הסיע המערער ברכבו שמונה תושבים זרים ששהו בישראל שלא כדין.

3. בגזר-דינו קבע בית-משפט קמא, כי מתחם העונש ההולם את המעשים, בשים לב לכמות הנוסעים ולפסיקה המנחה, הוא מאסר בפועל לריצוי של ממש, לתקופה שבין מספר חודשים ועד שנה וחצי. לגבי העונש המתאים בתוך המתחם, התייחס בית-המשפט לאמור בתסקיר שירות המבחן ולכך שמשפחתו של המערער תלויה בו לפרנסתה. כן התחשב בית-המשפט בתיעוד רפואי שהוצג לפניו בנוגע לאשת המערער. מנגד, התייחס בית-המשפט להרשעה קודמת של המערער בעבירה של ניסיון להסעת שוהים בלתי חוקיים, בגינה נדון למאסר על-תנאי.

4. הערעור מופנה בעיקר כנגד רכיב המאסר בפועל. לטענת ב"כ המערער, היה על בית-משפט קמא להסתפק בעונש מאסר שירוצה בעבודות שירות. ב"כ המערער טוען, כי לא נתלוו להסעה נסיבות

מחמירות, פרט למספר הנוסעים. בהקשר זה ציין, כי לא מדובר בהסעה מ"קו התפר" למרכז הארץ, או הסעה בתשלום, או הסעה שנתלוו אליה עבירות נוספות. על-כן גרס, לאור מדיניות הענישה הנוהגת, לטענתו, כי רף הענישה התחתון של המתחם אמור לעמוד על עבודות שירות. בכל הנוגע לעונש המתאים, ביקש ב"כ המערער להתחשב בהודאתו של המערער, בנסיבותיו האישיות שפורטו בתסקיר שירות המבחן, בעובדה שהמערער תומך במשפחה בת שלושה ילדים, ובמצבם הרפואי של בני המשפחה, כאשר אשתו חולה ומצויה "בהריון בסיכון", ובנו בן השנתיים חולה אף הוא.

5. ב"כ המשיבה ביקש לדחות את הערעור, מטעמיה של הערכאה הדיונית.

6. לאחר בחינת טיעוני הצדדים, הגענו לכלל מסקנה, כי יש מקום להקל במידת-מה בעונשו של המערער. בשונה מבית-משפט קמא, סבורים אנו כי בעבירות של הסעת שוהים בלתי חוקיים, כאשר לא מתלוות לעבירות נסיבות מחמירות נוספות, כמו הסעה בתשלום, הסעה מ"קו התפר" לתוך המדינה, או בצוע עבירות נלוות להסעה - הרף התחתון של מתחם הענישה יכול להתחיל, בנסיבות מסוימות, גם במאסר בעבודות שירות (ראו: עפ"ג (י-ם) 19255-06-14 מדינת ישראל נ' רשק (11.3.15)), וכך הדבר בענייננו. בכל הנוגע לעונש המתאים, בית-משפט קמא קבע, כי העונש המתאים בענייניו של המערער אמור לעמוד על הרף התחתון של המתחם. גם בעניין זה, דעתנו שונה מדעתו של בית-משפט קמא. הרף התחתון, כפי שקבענו לעיל, יכול לעמוד אמנם על מאסר בעבודות שירות, אך בהתחשב בעובדה שלמערער הרשעה קודמת בעבירה של ניסיון להסעת תושבים זרים, יש להעמיד את העונש מעל הרף התחתון, ולהטיל על המערער מאסר בפועל של ממש לתקופה קצרה.

7. על יסוד האמור לעיל, הערעור מתקבל במובן זה שרכיב המאסר בפועל יעמוד על ארבעה חודשים לריצוי של ממש, חלף שישה חודשים. המאסר על-תנאי ייוותר על כנו.

8. הואיל והמערער ביקש שככל שידחה ערעורו ייקבע מועד מוקדם לריצוי העונש, יחל המערער לרצות את המאסר ביום 4.12.16, ובמועד זה יתייצב המערער בשעה 09:00 בבית המעצר ניצן שבמתחם כלא אילון.

9. המזכירות תמציא עותקים מפסק-הדין לב"כ הצדדים, לשירות המבחן ולשב"ס (ומחמת הדחיפות תוודא טלפונית קבלתם).

ניתן היום, כ"ז בחשוון תשע"ז, 28 בנובמבר 2016, בהיעדר הצדדים (על-פי הסכמתם).

יורם נועם, סגן נשיא רבקה פרידמן-פלדמן, שופטת משה בר-עם, שופט